

have sin Betydning derved, at Bæver, som ellers ikke ville blive førte dertil, nu blev det, fordi de ere fri for Toldafgifter, og saa kunde indføres baade til det Land, hvor Frihavnen ligger, og til andre Lande med langt større Letthed, end naar de først skulde ind i det paagældende Land med sine mange Toldstranker. Ja, hvis Frihavnen ikke var andet, og det var det, som det ærede Medlem nu paastod, end en Udvidelse af Kjøbenhavns Havn, vilde det Spørgsmaal være bleven rejst, om det ikke i mange Henseender havde været billigere og nyttigere og retfærdigere at anvende en Del af Pengene — thi saa mange Penge behøvede man ikke — paa at gøre den gamle Havn bedre, end den var. Den gamle Havn havde opsparet Millioner paa Millioner, og det var netop under Paastud af at skabe en hel ny Trafik til Havn for Landet, og ingenlunde paa Grundlag af, at det var en nødvendig Udvidelse af Havnen, at man overhovedet anvendte disse mange Millioner paa Frihavnen. Den højtærede Minister erkendte ogsaa, at man var kommen ca. 30 Aar for tidlig i Tiden, hvis det ikke var andre Hensyn, der havde ledet hertil. Det ærede Medlem kommer virkelig til at forklare lidt nærmere, i alt Fald ved en anden Lejlighed, hvad det ærede Medlem saa overhovedet mener, en Frihavn er til. Saa lad os saa ophævet Toldgrænzen, og lad det hele gaa i et med den gamle Havn, saa ere vi fri for en hel Del Udgifter og Gener, som vi nu have, og saa ved man dog, hvad Forholdet er. Naar den højtærede Minister udtalte, at den gamle Havn ikke var bleven stadet af Frihavnen, idet han gik ud fra, at der i Virkeligheden ikke var nogen Nedgang for de sidste Aar, naar man ser bort fra Havneafgiftens Nedsettelse, efter at Frihavnen er aabnet, maa dertil bemærkes, at de sidste Aar have været ekstraordinære med Hensyn til Kornindsørsel, og den Trafik har jo ikke tidligere fundet Sted; men havde Frihavnen ikke været, da er der ingen Tvivl om, netop i Konsekvens af den højtærede Ministers Udtalelse, at denne Trafik vilde være bleven lagt til den gamle Havn, og derved Indtægterne forøgede ganske betydelig, saa en Standsning betyder i Virkeligheden, at den Trafik er taget fra den gamle Havn og lagt til Frihavnen. Det ærede Medlem, som talte før, var jo overordentlig overlegen og sagde, at jeg vidste nok, at Byen hed Snerpe, s. Eks. med Hensyn til dette ene Tilfælde med Kullene. Ja, jeg maa aldeles bestemt fastholde, hvad enten det ærede Medlem bliver inerpet over det eller ikke, at det var en Begunstigelse for Fri-

havnen i Modsetning til den gamle Havns private Bolværker; at der har været andre Bolværker, hvor de begge have været lige-stillet, er ganske vist, men det er en Specialitet, jeg ikke skal indlade mig paa, men naar man gaar hen og hæver Bolværkspengene for enkelte Krikkler i Frihavnen, medens den gamle Havns private Bolværker, som ikke kunne gøre dette, have Støde af det, paastaar jeg, det er en Begunstigelse af Frihavnen. Hvad angaar den lille Sørbane, som det ærede Medlem synes aldeles ingen Betydning har, og som skulde have været anlagt, navnlig af Hensyn til de Pakhuse, som bleve nævnte af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3dje Valgfreds (M. Christensen), da benægter jeg, at jeg udelukkende har talt af Hensyn til disse Pakhuse. Jeg taler overhovedet ikke de enkelte Sag og heller ikke Kjøbenhavns Havns specielle Sag, men jeg hævdter det almindelige Synspunkt i dette som i ethvert andet Anliggende) at man skal ikke skabe det gamle, naar det ny ikke kan bevises at være bedre, og at Forbindelsen mellem Toldboden og Sørbanen Nord ud og Kjøbenhavns indre Havnebane har Betydning ud over Pakhusene, tror jeg maa være klart. Naar det ærede Medlem bemærker, at Byens Udbygning ikke kunde standses af Hensyn til enkelte Privatmand paa Kristianshavn, saa skal jeg dertil sige, at det er den sædvanlige Maade, hvor paa man afgør den Slags Spørgsmaal, hver Gang man træffer ældre Interesser. Jeg paastaar, at Kristianshavn har lige saa vel berettigede Interesser som enhver anden Del af Kjøbenhavn. Spørgsmaalet maa ses i al Almindelighed, og saa siger jeg, at det er de Herrer, der paastaa, at Frihavnen er til saa overordentlig stor Gavn, hvortil Bevisbyrden paaligger for, at det har været nødvendigt at forlægge hele Trafikken derud. For øvrigt havde jeg ventet, at det ærede Medlem havde været lidt mere taknemmelig for den venlige Stilling, som jeg dog synes, at jeg indtog over for Frihavnen. Den viste jo, at jeg ikke vilde skabe Frihavnen, men gerne vil gaa med til alt, hvad der kan være nødvendigt for den. Jeg havde blot villet benytte Lejligheden til at minde om, at vi endnu have noget, der hedder Kjøbenhavns gamle Havn, og til at hævde, at dens Interesser skulde ikke tilføjes for Frihavnen.

Ministeren for offentlige Arbejder (Fingerslev): Jeg maa dog tillade mig et Par Bemærkninger i Anledning af det sidst fremkomne. Jeg glemte før at berøre Forholdet med Hensyn til Kulløsningen.